

ZVON

PROSINEC - DECEMBER

2025

časopis krajanské rodiny v New Yorku

www.zvon.info

By Neil Ward - Church of the Nativity

A

dvent je krásné předvánoční období plné symbolů a očekávání něčeho nového, tajemného a krásného... Mám rád tento krátký čas téměř čtyř týdnů. Nejvíce ve mně niterně zapůsobí melodie krásných adventních písní. Jsou to: Co již dávní proroci, Ejhle, Hospodin přijde nebo Rodičko Boží vznešená a další krásné skvosty. Škoda, že neexistuje nějaká kouzelná věc, abyste ty melodie skrze tento časopis mohli slyšet, aspoň zatím je to nemožné – možná v budoucnosti. Věřím, že byste si je také zamilovali. U nás v New Yorku budeme ty písně zpívat každou adventní neděli.

Ale zpět k jádru smyslu adventu. Je to v první řadě příprava na něco nového, co tušíme, věříme, ale stejně si to nemůžeme plně ověřit. Tak třeba, kdo by před narozením Ježíšovým očekával slíbeného Mesiáše v ubohém chlěvě městečka Betléma. V rodině chudé a bezvýznamné... I když mnozí židé očekávali Mesiáše předpověděného z dávných proroctví, ale takhle...

My žijeme v době, kdy se to největší proroctví už naplnilo a víme, (nebo si aspoň myslíme, že víme) kdo je to Ježíš, narozený z Panny Marie. Každý rok se připravujeme na jeho narozeniny. Milí čtenáři, přeji vám z celého srdce, abyste znovu objevili krásu Adventu. Znovu objevili tajemství příchodu Ježíše na tento svět. Především tajemství, že přišel kvůli mně, Tobě – osobně. Že má s Tebou plán, který můžeš v modlitbě objevovat. Najdi si čas na modlitbu, dobrou zpověď, mši svatou. To všechno Ti může otevřít oči, vidět lépe Boží krásu a jeho plán v tomto stvořeném světě.

Pokojný advent, krásnou oslavu Narození Ježíše Krista a šťastný vstup do roku 2026 vám z celého srdce přeje váš Fr. Antonín

VE FOREST HILLS, 26. LISTOPADU 2025

příjemnou četbu

papežové

papes

papežové

papes

papežové

Bl. Urban V.

papežové

papes
MV

Urban V., vlastným menom Guillame de Grimoard, sa narodil v roku 1310 na zámku Grisac v južnom Francúzsku. Študoval na univerzitách v Montpellieri a Toulouse, kde získal doktorát z cirkevného práva. Vstúpil k benediktínom v Marseille, neskôr bol menovaný za opáta kláštora svätého Germana v Auxerre a neskôr opátstva svätého Viktora v Marseille. Úspešne pôsobil opakovane ako pápežský legát, čím si získal povesť učeného a pokorného človeka.

Pápežom sa stal prekvapujúco 28. septembra 1362 po smrti Inocenta VI., hoci nebol kardinálom ani biskupom a nezúčastnil sa na konkláve; očividne zavážil jeho asketický život a učenosť. Prijal meno Urban s odôvodnením, že všetci pápeži tohto mena sa stali svätými, čo sa nakoniec podarilo aj jemu, keďže Cirkev si ho uctieva ako blahoslaveného. Bol šiestym pápežom, ktorý sídlil v Avignone, a zároveň predposledným pred návratom pápežov do Ríma.

Reformátorské úsilie nového pápeža v cirkevnej správe smerovalo k obnove morálnych a duchovných hodnôt v Cirkvi. Znížil cirkevné desiatky, odmietal pompézny životný štýl kardinálov (sám ako pápež naďalej nosil benediktínsky habit), ako aj akýkoľvek nepotizmus (rodinkárstvo) a energicky bojoval proti zneužívaniu cirkevných majetkov. Uložil trest exkomunikácie každému, kto obťažoval Židov alebo sa pokúsil o ich násilné obrátenie a krst.

Bol zástancom vzdelanosti, podporoval chudobných študentov, zorganizoval pápežskú knižnicu a založil nové univerzity, pričom potvrdil založenie stredoeurópskych univerzít v Krakove (1364), Viedni (1365) i Pécsi (1367), ktoré fungovali podľa ním zreformovaných univerzitných stanov.

Urban V. sa snažil o jednotu Cirkvi a návrat pápežstva do Ríma. V roku 1367 sa mu podarilo dosiahnuť tento cieľ, keď sa v sprievode cisára Karola IV. vrátil do Večného mesta a dúfal, že tam bude môcť ostať ako pápež. Tam sa stretol s kardinálom Albornozom, ktorý štrnásť rokov pracoval na upevnení poriadku v Pápežskom štáte. Urban V. sa pokúsil o obnovu zničeného Ríma, zrenovoval Vatikán i Laterán a podporoval výstavbu mesta.

Pontifikát Urbana V. však sprevádzali aj mnohé konflikty. V roku 1363 exkomunikoval Bernaboa Viscontiho, ktorého nazval „zlodejom cirkevných majetkov“, a vyhlásil proti nemu križiacku výpravu. Politické nepokoje v Itálii a konflikty medzi Anglickom a Francúzskom ho však prinútili vrátiť sa do Avignonu v roku 1370. Tento krok mu súčasníci, ako napríklad svätá Brigita Švédska, vyčítali. Táto veľká ctiteľka rímskeho pápežstva mu dokonca predpovedala, že po návrate do Avignonu zakrátko zomrie, čo sa aj naplnilo. Až do smrti mu však stále ležalo na srdci mesto Rím, zaujímal sa, ako sa vyvíja situácia a z celého srdca si želal, aby tam zavládol poriadok a sloboda.

Urban V. zomrel 19. decembra 1370 v Avignone po krátkej a ťažkej chorobe. Pochovali ho napokon v krypte kláštorného Kostola svätého Viktora v Marseille, kde počas Francúzskej revolúcie koncom 18. storočia jeho hrob zničili. Pápež Pius IX. ho v roku 1870 vyhlásil za blahoslaveného ako jediného z pápežov, čo sídlili v Avignone.

„In unitate fidei“- Lev XIV.

Zpytovat svědomí nad základy naší víry

1700. výročí koncilu v Niceji

V dokumentu datovaném 23. listopadu, na slavnost Krista Krále, papež připomíná dějiny Nicejského koncilu, zdůrazňuje jeho ekumenickou hodnotu a povzbuzuje k opuštění sporů a smíření na cestě dialogu. Vyzývá také ke zpytování svědomí nad základními články naší víry: Svědčím svým životem o jediném Bohu nebo uctívám „jiné modly“?

V jednotě víry, hlásané od počátku církve, jsou křesťané povoláni kráčet ve svornosti, chránit a předávat s láskou a radostí Ježíše Krista. On je darem, který lidé obdrželi, jediný Syn Boží, jenž sestoupil z nebe pro naši spásu, jak to roku 325 slavnostně prohlásili biskupové v Niceji. Lev XIV. to píše v „Apoštolském listu In unitate fidei k 1700. výročí koncilu v Niceji“, zveřejněném na dnešní slavnost Krista Krále, čtyři dny před jeho první zahraniční cestou, kterou 27. listopadu zahájí právě v dějišti tohoto koncilu, v tureckém Izniku.

Zpytování svědomí na základními pravdami víry

Svatý otec doporučuje dokument Mezinárodní teologické komise Ježíš Kristus, Syn Boží, Spasitel. 1700. výročí Ekumenického koncilu v Niceji , který představuje hlubší sondu na téma aktuálnosti tohoto významného starověkého koncilu. Vybízí však také ke zpytování svědomí, neboť Nicejské vyznání víry vede k základním otázkám: Co pro mě Bůh znamená a jak svědčím o víře v Něho? Je pro mne jediným Bohem nebo uctívám jiné „modly“, které jsou pro mne důležitější než On a Jeho přikázání? Věřím v něho jako Stvořitele, jemuž vděčím za vše, čím jsem a co mám, a jehož stopy mohu najít v každém stvoření? Jsem ochoten spravedlivě a rovnoměrně sdílet pozemské statky, které patří všem? Nezneužívám stvoření a neničím ho, namísto jeho ochrany a péče o něj?

Vyznání víry v Krista vnáší naději do dnešních dní

Srdcem křesťanské víry je vyznání víry v Ježíše Krista, Syna Božího, vyhlášené v Niceji adodnes pronášené během mše v „nicejsko-konstantinopolském vyznání“, které spojuje všechny křesťany a přináší naději do naší současnosti, zdůrazňuje papež.

Apoštolský list nejprve rekapituluje dějiny Nicejského koncilu, aby pak vyzval k zamyšlení nad vírou v Boha v současné době, nad obětí Krista, který pro spásu lidí zemřel na kříži a svým vzkříšením nám otevřel cestu k novému životu, nad láskou k bližnímu, kterou kázal Ježíš, a nad ekumenickým významem Nicejského koncilu. Právě na tomto koncilu se totiž zakládá ekumenické hnutí, které „za posledních šedesát let dosáhlo mnoha výsledků“. A třebaže nám ještě nebyla darována plná viditelná jednota s pravoslavnými církvemi a církevními společenstvími vzešlými z reformace, právě ekumenický dialog vedl k uznání těch, kteří jsou součástí jiných církví a církevních společenství za bratry a sestry v Ježíši Kristu. To může být v dnešním světě „rozděleném a rozdrásaném mnoha konflikty“ znamením pokoje a nástrojem smíření, které rozhodujícím způsobem přispívá k celosvětovému úsilí o mír, podotýká papež.

Společná cesta k dosažení jednoty

S poukazem na tzv. ekumenismus krve, připomínající společné svědectví křesťanských mučedníků ze všech církví a církevních společenství, Lev XIV. nabádá ke společné službě jednotě a smíření, na prvním místě mezi křesťany. „Nicejské vyznání víry může být základem a měřítkem této cesty. Nabízí nám totiž model skutečné jednoty v legitimní rozmanitosti. Jednota v Trojici, Trojice v jednotě, protože jednota bez různosti je tyranie, různost bez jednoty je rozklad.“

Svatý otec také podotýká, že je čas opustit „teologické spory, které ztratily smysl, a přijmout společné smýšlení a ještě více společnou modlitbu k Duchu Svatému, aby nás všechny shromáždil v jedné víře a jedné lásce“.

Vzájemné naslouchání a přijetí

Apoštolský list konstatuje, že nejde o „ekumenismus návratu do stavu před rozdělením“, ani o to, aby byl uznán současný status quo pokud jde o různost církví a církevních společenství, ale spíše o „ekumenismus zaměřený na budoucnost a smíření na cestě dialogu,“ a vzájemnou výměnu darů a duchovního dědictví. Obnovení jednoty mezi křesťany nás neochuzuje, naopak nás obohacuje. Stejně jako v Niceji bude tento záměr možný pouze prostřednictvím trpělivé, dlouhé a někdy obtížné cesty vzájemného naslouchání a přijetí. Jde se o teologickou výzvu a ještě více o výzvu duchovní, která vyžaduje pokání a obrácení ze strany všech. Proto potřebujeme duchovní ekumenismus modlitby, chvály a uctívání, jak se to děje v Nicejském a Konstantinopolském vyznání víry.

Lev XIV. připomíná, že Nicejský koncil probíhal v době

poznávané jednou z největších krizí v dějinách církve prvního tisíciletí, kdy se rozmáhal arianismus. Biskupové, svolaní císařem Konstantinem, aby obnovili jednotu církve, vyjádřili svou víru v jediného Boha a vyznali, „že Ježíš je Syn Boží, protože je „zplozený, nestvořený, stejné podstaty (homooúsios) s Otcem“, čímž odmítl „Ariovu tezi“.

Svědčit o víře ve skutečích

Apoštolský list však nepředkládá pouze historický exkurz. Pokládá základní otázku: „Jak je to dnes s vnitřním přijetím vyznání víry?“, a poznává, že „pro mnohé Bůh a otázka po Bohu nemají v životě téměř žádný význam“. Spolu s Gaudium et spes podotýká, že křesťané nejsou v této věci tak docela bez viny, pokud „nesvědčí o pravé víře a skrývají pravou tvář Boha životním stylem a činy vzdálenými evangelium“. Jádrem nicejsko-konstantinopolského vyznání víry je však „vyznání víry v Ježíše Krista, našeho Pána a Boha“. Naším úkolem je tedy „následovat Ježíše jako Mistra, společníka, bratra a přítele“ a mít na paměti, že to není vždycky široká a pohodlná cesta, nýbrž „stezka, často náročná nebo dokonce bolestivá“, která nás zavazuje milovat jeden druhého, tak jako Bůh celým srdcem miluje nás. Následování Ježíše nás vede k našim bratrům a sestrám, zejména k těm nejvíce trpícím. Navzdory těžkostem naší doby „můžeme svědčit o Božím milosrdenství před lidmi, kteří o Něm pochybují“, pokud „skrze nás zakusí Jeho milosrdenství“, uzavírá apoštolský list „In unitate fidei“.

Jan Graubner

Bůh má smysl pro humor

Rozhovory s Markem Šmídem

Nedávno se mi dostala do ruky kniha rozhovorů s pražským arcibiskupem Janem Graubnerem. Kniha byla vydána v roce 2023. V malé ukázce můžete najít několik zajímavých otázek a jejich odpovědí.

A můžeme se modlit třeba i za tyranovu smrt?

Velmi mě kdysi oslovila odpověď asi desetiletého děvčete z Karakoše v Iráku, které muselo se všemi obyvateli utéct z měst. V utečeneckém táboře se jej ptal novinář, co přeje těm islamistům, kteří je o všechno připravili. To děvče řeklo: „Aby poznali Pána Ježíše.“ Po jejich návratu jsem se s úctou zastavil u jejich domu.

Modlitba za obrácení nepřátel i zločinců je projevem veliké víry a lásky. Na druhé straně si neumím představit modlitbu jako prosbu o něco zlého. V tísní se modlit za to, aby mě Bůh tyrana zbavil, je na místě. Ale jak to Bůh udělá, bych raději nechal na něm. Případně bych prosil, ať si ho Bůh vezme k sobě. Vážím si lidí, kteří se dovednou modlit i za politiky, s nimiž nesouhlasí, když jim vyprošují obrácení podle Božích plánů.

Proč podle Vás není dostatek kněžských povolání?

Správná odpověď by potřebovala celou knihu, nejen pár řádek, protože jde o složitý problém. Jen heslovitě: Základem nedostatku povolání je naše přesycenost, promiňte, že to řeknu vulgárně, rozežranost a přežranost, soustředěnost na sebe, na blahobyt, neochota k službě, neschopnost oběti, vyčpělá víra, která nemá Boha na prvním místě, ale dělá si z Něj pouhého služebníčka vlastního štěstí.

Úspěšné řešení se neobejde bez přenesení akcentu z našeho já na Boží ty, bez objevu Boží velikosti, budící úžas. Jen ten, do je plný úžasu, může udělat velkorysé rozhodnutí darovat se. To je zvláště úkol pro rodiny, které vychovávají další generace křesťanů. Příklad rodičů má obrovský vliv.

Změní se podle Vás role žen v církvi? V jakém smyslu?

Řadu takových změn už papež František udělal a ženy již jsou na významných místech církevního ústředí nebo se aktivně účastní synody, která se donedávna jmenovala biskupská a hlasovací právo měli jen biskupové. Se svěcením žen na kněze nepočítám, ale vývoj půjde jistě i tak dál. Nesmíme při tom zapomínat na podstatnou roli žen v církvi, na roli matek a vychovatelek ve víře. Bez nich nebude mít církve budoucnost a vymře.

Své myšlení bychom neměl příliš ovlivňovat myšlením podnikatelským a politickým, kde patří mezi priority kariéra a konkurence. Kristus říká: „Kdo by chtěl být mezi vámi první, ať je služebníkem všech.“

ADVENT

převzato z www.farnost2k.cz

Někdy nám bratři protestanti vyčítají malou znalost Bible. A mají pravdu. Pokud se však dáte do pravidelného čtení bible, ocitnete se v mnoha případech ve světě, kterému nemusíte rozumět. Starodávne příběhy židovského národa jsou tam propleteny různými nepochopitelnými proroctvími. Některé obrazy a symboly potřebují vysvětlení. A tak můžeme upadnout do skepticismu, co ten a ten příběh, událost anebo proroctví má dělat s dnešní dobou. Odpověď není nasnadě. Jenom vám poradím jednu důležitou a základní pomůcku, kterou si můžete snadno zapamatovat.

Všechno, ale úplně všechno, co se sděluje ve Starém zákoně má přímo nebo nepřímo poukazovat na příchod a narození Mesiáše – Ježíše Krista. Druhá část této pomůcky je také velmi důležitá. Kristus se narodil kvůli mně.

V době adventní se ve čteních ze Starého zákona dovídáme, jak to bude po příchodu Mesiáše, kterého Bůh chce poslat na tuto zem. Vybral jsem text, který se čte ve středu (3. prosince 2025) prvního týdne v adventu. Pak následuje vysvětlení...

Izaiáš 25,6–10a

Hospodin zástupů vystrojí všem národům na této hoře tučné hody, hody s výborným vínem; budou to šťavnatá jídla a vybraná vína. Na této hoře sejme závoj, který halil všechny lidi, příkrývku, který kryla všechny národy. Zničí smrt navždy, Pán, Hospodin, setře slzy z každé tváře. Odejme hanbu svého lidu na celé zemi, neboť Hospodin to pravil.

V ten den se řekne: „Hle, náš Bůh, doufali jsme v něho, že nás vysvobodí; on je Hospodin, v něho jsme doufali, jásejme a radujme se z jeho spásy, neboť Hospodinova ruka spočine na této hoře.“

I v tomto výroku je centrem **tato hora**, již je myšlena hora Sión. V tomto čase je místem bohoslužby, ale prorok ve své vizi oznamuje, že bude místem nádherné hostiny, na kterou budou pozváni všechny národy. **Hostina** je prostorem sdílení života. To, co se přijímá se stává mým životem, při hostině navíc všichni spolustolující sdílejí tentýž pokrm... Hostina předpokládá, že tento pokrm dopřávám druhému a i ten druhý jej dopřává mně. Je to tedy prostor vzájemné lásky, neboli obecenství, kde se dělíme o to nejzákladnější pro život potřebné a kde konec konců všichni vyznáváme, že k tomu, abychom žili, potřebujeme jíst, tedy přijímat život zvenčí jako dar. Jediným dárcem života je Bůh, proto je každá hostina vyznáním toho, že my nemáme život ze sebe, ale že jej přijímáme od Hospodina. Modlitba před jídlem a po jídle je vlastně zvyslovněním této víry.

Předkládaná jídla platila v té době za lahůdku: **tuk** příkrývající vnitřnosti patřil Bohu, ten se nesměl jíst, ale ten ostatní byl tím nejlepším, co mohl člověk z obětovaného zvířete jíst. **Víno**, je nápojem radosti. Tyto vzorové pokrmy charakterizují hostinu v kategoriích pozemské svátečnosti. To, co daruje na Siónu Hospodin, bude ten největší svátek, jaký kdy zažil.

Závoj je symbolem temnoty a bludů, používal se také ve chvílích smutku. Toto všechno bude odňato. Nevědomost a bolest jsou minulostí. Hospodin ukončí věk smrti a pláče a nastolí věk radosti a života.

Je logické, že závěrem takového prožitku bude jasné přiznání se k Hospodinu: „**Hle náš Bůh...!**“ Kdo zakusí Hospodinovu moc a jednoznačně jejího původce rozpozná, ten se hladce stane Hospodinovým vyznavačem. V našem věku je možné tuto zkušenost popřít, je možné jí připsat šťastné shodě okolností. Ale v tom budoucím, bude Hospodin jednoznačně čitelný. Nebude možné nepřiznat Hospodinu jeho slávu, která mu od věků náleží.

BOHEMIAN HALL AND BEER GARDEN

zahravní restaurace a restaurace v přízemí

Nabízíme široký výběr kvalitních jídel české, slovenské i americké kuchyně. Uvítáme vás s radostí a dobrou obsluhou. Též nabízíme náš velký sál pro svatby a menší místnosti na různé oslavy.

Phone: (718) 274-4925 events@bohemianhall.com
29-19 24th Ave, Astoria NY 1110

UDÁLOSTI VE ZKRATCE

17. listopadu - v době, kdy Svatá země bojuje s následky konfliktu, oznámil palestinský prezident Mahmúd Abbás rozhodnutí zahájit dlouho očekávanou renovaci Betlémské jeskyně. Projekt, který nazval znamením naděje a znovuzrození pro Svatou zemi, má obnovit slávu místa narození Ježíše a přinést práci rodinám žijícím z poutí.

20. listopadu - Běloruská biskupská konference vyjádřila vděčnost všem, kdo se podíleli na propuštění otce Henryka Okołodowicze a otce Andrzeje Juchniewiczze, O.M.I., kteří byli uvězněni za údajné trestné činy proti státu.

26. listopadu - sekretariát pro ekonomiku zveřejnil konsolidovanou bilanci Svatého stolce za rok 2024, která vykazuje přebytek ve výši 1,6 milionu eur. Tento výsledek představuje významné zlepšení oproti schodku 51,2 milionu eur zaznamenanému v předchozím roce.

Prague Philharmonia US Tour 2026

20.1. Vero Beach, Florida

21.1. Gainesville, Florida

22.1. Columbus, Georgia

23.1. Sandy Springs, Georgia

24.1. Opelika, Alabama

26.1. New York, Carnegie Hall

27.1. New York, Bohemian National Hall

Zvláště 1. až 8. listopadu a potom po celý měsíc jsem při mších svatých vzpomínal a modlil se za naše zemřelé. Pro úplnost je zde seznam těch, kteří mě o modlitbu požádali:

Marcela a Joseph J. Skrkonovi, Libuse Kral, rodina Sikorjakova, rodina Tomeckova, rodina Sedlackova, Marta Pope, Linda Parik, Milena Hlavata, rodina Nehybka, Jana Brotanek, Elen Samek, Helena Otypka.

ÚMYSLY MŠÍ SVATÝCH V PROSINCI 2025

datum	úmysl	dárce
7.12.	Na poděkování Pánu Bohu za dar víry	Fr. Antonin
14.12.	Za krajanskou rodinu	
21.12.	Za zemřelé rodiče Vítězslava a Annu Hlavatou	Milena Hlavatá
25.12.	Za krajanskou rodinu - Boží Hod Vánoční	
28.12.	Za krajanskou rodinu	

BLAHOPŘEJEME

v prosinci oslaví narozeniny: Lucie Reynolds 1. prosince, Adriana Čušková 6. prosince, Mons. Jan Czudek 6. prosince, Jiřina Zarus 6. prosince, Rev. Antonin Kocurek 7. prosince, Věra Combs 8. prosince, Božena Smrčka 11. prosince, Zdenka Rosenberg 11. prosince, Simon Wolf 13. prosince, Anna Dospěl 15. prosince, Marek Dospěl 16. prosince, Václav Solfronk 18. prosince, Leia Reynolds 20. prosince, Jaroslav Sýkora 22. prosince, Martina Nehybka 26. prosince, Karel Dospěl 31. prosince, Zuzka Petrova 31. prosince, Josef Číž 31. prosince..

DĚKUJEME ZA PODPORU ČASOPISU A ČESKÉ MISIE

Helena Kocica, Martina a Tomas Pasak, Margarita Hlavinka, Hana a Jaroslav Maier, Joe a Alzbeta Weisenauer, Greta Bunza, Libuse Kral, Simona Kostka, Jarda Nehybka, Fred Jurena, Paul Kopecky.

ZVON vydává Czech Catholic Mission in NYC, Inc 110-06 Queens Blvd. Forest Hills, NY 11375
Tel: (718) 575 8959 - šeky na podporu pro časopis a misi: Czech Catholic Mission in NYC - na mše svaté: Rev. Antonín Kocurek - Krajanské bohoslužby jsou každou neděli v **10.30 am** v dolním kostele **Panny Marie Karmelské 23-25 Newtown Ave, Astoria NY** příležitost ke sv. zpovědi před i po mši svaté. Po bohoslužbách následuje společné pohoštění v Parish Hall - adresa českého kněze: Rev. Antonín Kocurek, 110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959
E-mail: zvonnews@gmail.com web: www.zvon.info
Slovenská mše sv. každou neděli v 10.30 am u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu (1st Ave a 66th St.) <https://eastrivercatholics.org>